

בעניין:

1. מר בנימין נתניהו ת.ז. 305702623
2. גב' שרה נתניהו ת.ז. 5541686
ע"י ב"כ דר' יוסי כהן, עו"ד
מרח' קלישר 17, תל-אביב 6525717
טל': 03-5168484; פקס': 03-5166066
מייל: office@yossi-cohen.co.il

להלן: "התובעים"

נ ג ד

מר יגאל סרנה ת.ז. 051542553
מרח' כורש 14, תל-אביב

להלן: "הנתבע"

מהות התביעה: כספית, צו עשה, לשון הרע, פיצויים ללא הוכחת נזק.
סכום התביעה: 279,243 ₪.

כתב תביעה

התובעים, באמצעות בא כוחם, מתכבדים בזאת להגיש לבית המשפט הנכבד את תביעתם כמפורט להלן:

א. כללי

1. התובעים יהיו מיוצגים בתביעה זו על-ידי בא כוחם, אשר כתובתו לצורך המצאת כתבי בי-דין הינה כמפורט בכותרת.
2. כל הטענות בכתב התביעה נטענות לחלופין ו/או במצטבר ו/או בהשלמה, הכל לפי הדבק הדברים והקשרם. טענות עובדתיות חלופיות נטענות אך ורק אם העובדות כהווייתן טרם לובנו דיין ואינן ידועות לתובעים במועד הגשת כתב התביעה.

ב. מבוא

3. תביעה זו, בעיקרה, הינה בגין עוולה אזרחית על פי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע") – עוולה שביצע הנתבע כלפי התובעים, באופן מתועב, ציני, שפל, מרושע וחסר עכבות והכל מתוך מטרתו (המוצהרת כמעט) לנסות ולבייש את התובעים, לשפוך את דמם ולהלבין את פניהם ברבים באמצעות פרסום כזבים מכוערים, שאין בהם ולו שמץ של אמת.
4. כבר בגדרי המבוא יובהר, כי עסקינן בנתבע אשר מתמיד במשך זמן רב בניסיונותיו האובססיביים לפגוע בתובעים בכל מחיר ולרמוס את שמם הטוב בפומבי, מתוך זדון ורשעות לשמה, כאשר בין היתר ובעיקר, ביצע הנתבע שימוש ציני ואכזרי במעמדם הרם של התובעים, תוך שהוא חודר לחייהם הפרטיים, ומפרסם אודותיהם כזבים ותמונות ערוכות ומסולפות שלהם, במטרה להסית את הציבור כנגדם ולבוזתם.
5. סוד גלוי הוא, כי בזירה הפוליטית שמו של אדם וכהונתו כנבחר הציבור שלובים זה בזה ללא יכולת להפריד ביניהם ואת זאת בדיוק מנסה לנצל הנתבע בפרסומיו המרושעים, הכוזבים ומלאי השנאה כלפי התובעים.

6. דברים אלו מקבלים משנה תוקף, כאשר הפרסומים שפרסם הנתבע נועדו אך ורק לצורך השפלה, תוך ניסיונו של הנתבע לשים את התובעים ללעג בעיני הציבור ולפגוע בשמם הטוב על ידי פרסום כזבים כה בוטים.
7. למעלה מן הצורך, ומבלי שיהא בדבר להטיל על התובעים כל חובה משפטית שאינה מוטלת עליהם, וכדי להוכיח שבשני הפרסומים האחרונים שפרסם הנתבע אין שמץ ולו של אמת וכל כולם נגועים בחוסר תום לב קיצוני, יאמר מיד, ולמרות שאין התובעים חייבים לשתף את הציבור בחייהם הפרטיים והאישיים, כי האירועים המתוארים בפרסומים לא אירעו מעולם. מדובר בהמצאה חולנית, שאינה אלא פרי דמיונו הקודח של הנתבע ואשר בינה ולבין האמת אין כל קשר.
8. הפוטנציאל ההרסני של דברי הבלע של הנתבע כלפי התובעים, ברור לחלוטין – וזו בדיוק מטרתו של הנתבע, שאינו בוחל כאמור באמצעים. תביעה זו מוגשת איפוא, נוכח העובדה שהנתבע חצה את הגבולות המותרים בפרסומים כה זדוניים, כה כוזבים וכה בזויים, עד שאין מנוס מפניה לבית המשפט הנכבד על מנת למצות עמו את הדין.

ג. הצדדים

9. התובע 1, מר בנימין נתניהו (להלן: "ראש הממשלה"), הינו כידוע נבחר ציבור ונשוי לתובעת 2.
10. התובעת 2, גבי שרה נתניהו (להלן: "רעיית ראש הממשלה"), הינה פסיכולוגית מומחית בהכשרתה ומועסקת על ידי עיריית ירושלים. רעיית ראש הממשלה חוותה לאחרונה מתקפה חסרת תקדים על ידי גורמים שונים שהעלילו עליה עלילות שווא במטרה לפגוע בראש הממשלה.
11. ראש הממשלה ורעיית ראש הממשלה יקראו ביחד להלן: "התובעים".
12. הנתבע, יגאל סרנה (להלן: "הנתבע"), מכנה את עצמו "סופר ועיתונאי" ומפרסם את כתבותיו בעיתון "ידיעות אחרונות" ובעמוד על שמו ברשת החברתית "פייסבוק".

ד. הרקע העובדתי

13. בשנים האחרונות, נחשפו התובעים להכפשות רבות, פרסומי כזב ובעיקר הסתה מסוכנת מצד גורמים שונים. אחד מן הגורמים הללו, אשר מלבים את אש ההסתה כנגד התובעים, הוא הנתבע.
14. הפרסומים בגינם מוגשת תביעה זו, הינם בהמשך ישיר לפרסומים בזויים שפרסם הנתבע כנגד התובעים במשך זמן רב בעיתונות ובעמוד ה"פייסבוק" שלו (אשר לו מספר "עוקבים" בלתי מבוטל).
15. כך למשל, פרסם הנתבע בעמוד ה"פייסבוק" שלו ביום 7.3.14 את הדברים הבאים:

"יש חיים גם בזמן ביבי. אבל האוויר מורעל. הנפש קצה. המשאבים מדלדלים. אתה רואה גם בחדרי מיון, כמו הערב, את המאמץ ואת קוצר המשאבים. הכל נשאב מאיתנו, למעלה. לחבורת הביזה של החלאה. האיש שצמח כפטרית רעל משלולית הדם של רבין. קצנו בשקרן העלוב שביציו הקטנות כאפון בידי שרה. שיעלם כבר. די. גדשה הסאה."

"1" העתק הפרסום הנ"ל, מצ"ב ומסומן "1".

16. כבר מהפרסום הנ"ל אנו למדים על השנאה העזה (פשוט כך!) שחש ומפגין הנתבע בפומבי כנגד ראש הממשלה, שמעבירה אותו כנראה על דעתו והיא שגורמת לפרסומיו הכוזבים והמרושעים, שכל מטרתם כאמור לנסות לפגוע בראש הממשלה ואף ברעייתו.
17. לפרסומי הנתבע "שיתופים" רבים, כמו גם תגובות ו"לייקים". כך, נחשף הציבור הרחב להסתה של הנתבע כלפי התובעים, לדברי הכזב שלו כלפיהם ולגינויים ולקללות מכוערות השזורים בפרסומים.

ה. הפרסומים הכוזבים מושא התובענה

18. במועדים הסמוכים להגשת כתב תביעה זה, פרסם הנתבע שני פרסומים כוזבים כלפי התובעים, כמפורט להלן.

19. ביום 20.3.16 פרסם הנתבע בעמוד ה"פייסבוק" שלו את הפרסום הבא (להלן: "הפרסום הראשון"):

"תרדפו את שוברים שתיקה. הכו בשמאלים. חבטו באשכנזים. רוצצו תחקירנים. חסמו פיסבוק. סיתמו פיות. תעלימו את המציאות.

אבל כשבלילה (מעשה שהיה) נעצרת שיירת ראש הממשלה הכבדה, ארבעה רכבים שחורים ועוד ועוד מאבטחים ומגינים ורכבים ונפלט ממנה בחושך אל כביש 1, בצעקות, גבר לא צעיר שהוא עילת הכל, כי אשה אחת לא רוצה שהוא יסאר איתה באוטו ושמה ללעג את כל האבטחה ובעצם את כל המדינה, זה חלק מהחיים. תעשו כל רעש אפשרי שלא נשמע שהכל עולה באש השגוען. הכו בתופים."

"2" העתק הפרסום הראשון בצירוף חלק מהתגובות בגינו ו"השיתופים", מצ"ב ומסומנים "2".

20. בעקבות הפרסום הראשון, פנה ב"כ התובעים לנתבע ביום 22.3.16, במכתב ובו דרש, בין היתר, כי יסיר לאלתר את הפרסומים הכוזבים והפוגעניים.

"3" העתק מכתב הדרישה מיום 22.3.16, מצ"ב ומסומן "3".

21. למותר לציין, כי נכון לכתיבת שורות אלה, מכתב הדרישה אף לא נענה על ידי הנתבע. לא זו אף זו, באותו היום שבו שוגר מכתב הדרישה, פרסם הנתבע פרסום כוזב נוסף, שבו מופיעה תמונתו של ראש הממשלה כשהיא ערוכה ומסולפת באופן מבוזה ביותר, ובה נצפה ראש הממשלה עומד כביכול בצידו של כביש, כשהוא חבוש ברדס וידו מושטת לשם עצירת "טרמפ" (להלן: "הפרסום השני"), בליווי המלל:

"בבאב אל ואד, לצד כביש אחד,

מחכה רודן זעיר בחושך לטרמפ.

קחו אותו."

"4" העתק הפרסום השני בצירוף חלק מהתגובות בגינו ו"השיתופים", מצ"ב ומסומנים "4".

22. הנה כי כן, שתי פגיעות (לפחות) אירעו בענייננו ואשר בגין כל אחת מהן זכאים התובעים לפיצוי כספי סטוטורי ללא הוכחת נזק, מכוח חוק איסור לשון הרע.

23. בבוא בית המשפט להכריע בשאלה האם לתובעים עומדת הזכות לקבל פיצוי ללא הוכחת נזק מכוח חוק איסור לשון הרע, עליו להתחשב במספר גורמים: בין השאר, להיקף הפגיעה, מעמד הנפגעים (התובעים) בקהילה, ההשפלה שסבלו ומידת הפגיעה העתידית הצפויה. כל הגורמים בענייננו מובילים למסקנה הברורה כי התובעים זכאים לכל הפחות לסכום תקרתו המקסימלית של הפיצוי הקבוע בסעיף 7א(ג) לחוק איסור לשון הרע. סעיף זה קובע כי כאשר מוכח שלשון הרע פורסם מתוך מטרה לפגוע, הרי שגובה הפיצוי שניתן לתבוע ללא הוכחת נזק עומד על סך של 139,621 ₪ בגין כל פרסום ופרסום – ובענייננו, בגין שני הפרסומים הפוגעניים הכוזבים האמורים, זכאים התובעים לפיצוי מהנתבע בסך של 279,243 ₪.

24. די בעיון בתוכן הפרסומים הכוזבים של הנתבע, כדי ללמדנו על השנאה העזה והיוקדת של הנתבע כלפי התובעים, ועל ניסיונו לפגוע בתובעים ולהשפילם בכל מחיר, תוך שלנתבע אין קווים אדומים והאמת כלל אינה מעניינת אותו. כמובן שמיותר להשחית מילים בדבר מעמדם הרם של התובעים (הנפגעים במקרה זה) בקהילה.

25. פרסומם של דברי לשון הרע האמורים מקים עוולות רבות, אשר עלולות לגרום לתובעים נזקים כבדים – הן נזקי ממון, הן נזקים בלתי ממוניים, הן פגיעה בשמם הטוב והן כבר גורמות לתובעים עוגמת נפש, ששיעורה מי ישורון.

ו. עילות התובענה

26. שני הפרסומים שפרסם הנתבע ביחד וכל אחד לחוד, הוציאו את דיבתם של התובעים רעה ומהווים "לשון הרע", כהגדרתו של מונח זה בחוק איסור לשון הרע, כאשר הנתבע פרסם את הפרסומים הכוזבים בזדון ומתוך רשעות של ממש.

27. הנתבע הפר גם את חובתו האתית והמקצועית כעיתונאי, כאשר אף לא טרח לפנות לתובעים טרם שפרסם את הפרסומים האמורים, על מנת לוודא את אמיתותם. מחדלו זה של הנתבע, שולל כשלעצמו את הגנת תום הלב שבסעיף 17(א) לחוק איסור לשון הרע.

28. כמו כן, הפרסומים אף עולים כדי פגיעה בפרטיותם של התובעים, כמשמעותו של מונח זה בחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א – 1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות").

29. מחדליו ומעשיו של הנתבע, כמפורט לעיל, ביחד ולחוד, באופן ובעיתוי שבו נעשו, מהווים גם עוולה של רשלנות מכוח סעיפים 35 ו-36 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש], שכן הנתבע חטא, בין היתר, במעשים או במחדלים הבאים:

29.1. פרסם ביוזעין דברים מטעים ומסולפים אודות התובעים;

29.2. לא פעל ביושר ובהגינות;

29.3. לא בדק את נכונות הפרסומים שפרסם עם התובעים במקור המהימן ביותר ובהירות הראויה;

29.4. פרסם פרסומים כוזבים כדי לשרת מטרות זרות.

30. הפרסומים האמורים מהווים אף עוולה חוקתית לפי חוק יסוד כבוד האדם וחירותו, המעגן את זכותו של אדם לכבוד וקובע כי אין לפגוע בכבודו ולהעניק לכבוד את ההגנה הראויה לו. משמע, הזכות לכבוד קיבלה מעמד חוקתי, על חוקי, כזכות יסוד. זכות יסוד זו צריך שתהנה מעוצמת ההגנה הגבוהה ביותר.

30.1. פגיעה בזכות חוקתית מצמיחה זכות למתן תרופה, בדיוק כשם שפגיעה בזכות שאינה חוקתית מצמיחה זכות שכזו. הנטייה הקיימת כיום היא להכיר בתרופה חוקתית עצמאית מקום שנפגעה זכות יסוד של אדם המעוגנת בחוק יסוד.

30.2. התובעים טוענים כי במקרה דנא מטרתו של הנתבע במעשיו (או לחלופין בלבד במחדליו), כפי שפורטה לעיל, היא לפגוע קשות בשמם הטוב וכתוצאה מכך לפגוע בכבודם, במעמדם ובמשלח ידם. כידוע וכאמור, שמו של אדם וכבודו מהווים את אחד מנכסיו היקרים ביותר. על אחת כמה וכמה נכון הדבר כאשר מדובר בנבחר ציבור (ורעייתו) בתפקיד הרם ביותר במדינה. לפיכך, עוצמת הפגיעה בענייננו הינה חזקה ביותר ומצדיקה מתן פיצוי כספי לתובעים בגין הפגיעה בכבודם.

ז. הסעדים המבוקשים

31. נוכח חומרת מעשיו (או לכל הפחות מחדליו) של הנתבע ועוצמת הפגיעה בתובעים, מתבקש בית המשפט הנכבד להושיט לתובעים את הסעדים הבאים:

31.1. **צו עשה**, המורה לנתבע/או מי מטעמו למחוק את הפרסומים האמורים מדף ה"פייסבוק" שלו ולפרסם התנצלות פומבית ומפורטת, שתוכנה יתואם מראש עם הח"מ;

31.2. **פיצוי כספי** בסך 139,621 ₪ בגין כל פרסום (ובסה"כ 279,243 ₪), וזאת ללא הוכחת נזק, על פי סעיף 7א(ג) לחוק איסור לשון הרע, בגין שני הפרסומים לעיל והניסיון לפגוע בתובעים ובשם הטוב במזיד, מבלי לנסות ולו לקבל את תגובתם לתוכן הפרסומים, טרם פרסומם.

31.3. **לחילופין בלבד**, חיוב הנתבע בפיצויים בסך של 139,621 ₪ (69,810 ₪ בגין כל פרסום), ללא הוכחת נזק, בגין ביצוע עוולה של הוצאת לשון הרע לפי סעיף 7א(ב) לחוק איסור לשון הרע וכן סך נוסף של 118,331 ₪, (59,165 ₪ בגין כל פרסום) ללא הוכחת נזק, על פי סעיף 29א(ב)(1) לחוק הגנת הפרטיות, או לחילופי חילופין כנזק בלתי ממוני, בגין צער ועוגמת נפש מכוח עוולת הרשלנות והפגיעה בכבודם של התובעים.

ח. סוף דבר

32. לבית המשפט הנכבד נתונה הסמכות המקומית לדון בתביעה זו, נוכח מקום מושבו של הנתבע ואילו הסמכות העניינית לדון בתובענה, נתונה לבית המשפט הנכבד נוכח סכומה.

33. נוכח כל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד לזמן את הנתבע לדין, ליתן כנגדו את הסעדים המבוקשים לעיל ולחייבו בשכר טרחת עו"ד ובתשלום הוצאות התובעים.

דר' יוסי כהן, עו"ד
דר' יוסי כהן – משרד עורכי דין
ב"כ התובעים